

ספיישלטי וויפט במוסקבה

צילום: נטליה בורוזובה

מפתחים את המהירות שלהם הם עוברים לגאלופ בו הם מנצלים עד תום את מבנה גופם הגמיש. כאשר הם נעים בטרט יכולותיהם האתלטיות נסתרות מן העין ועל השופט לאמוד את נכונות המבנה האנטומי ותו לא. במהירות נמוכה ניתן להתרשם מהקפיציות, מכיסוי השטח ומקלות התנועה גם עת הם מהלכים מעדנות בקצב שאינו נחשב בעיניהם כתנועה.

הסיבה לרישום שכזה היא ללא ספק המוניטין שרכש מר בו בנגסטון כמגדל וכשופט ואשר הפך אותו לאחד מהאנשים היחידים מבוקשים בזירות כלבי הרוח בעולם. לתערוכה במוסקבה הוא הוזמן לשיפוט של גזעים אחרים במסגרת תערוכות בינלאומיות שנערכו ביום הקודם. בסיום התערוכה הצטופפו מרבית חברי החוג והעלו שאלות על הגזע ועל הכלבים ששפט. גזע הוויפט חדש יחסית ברוסיה, הגיע רק לפני מספר שנים, ועדיין לא כבש אחיזה של ממש בקרב המגדלים הרוסיים. גשם שוטף הניס את משתתפי התערוכה, צוות הזירה וגם את השופט אל בקתה סמוכה למעין סימפוזיון וסיכום תערוכה.

בו בנגסטון הוא גבר גבה קומה, וללא כחל ושרק השתופף והצטופף כשמסביבו קהל שומעים (ואם נדייק, שומעות) צמא למידע השואלות (בנימוס יש לומר) מכל פינות החדר. חמימות נעימה שהפכה עד מהרה לתחליף הולם לסאונה גרמה לדוק אדים על משקפיו של בו אך לא עצרה את שטף דיבורו; באופן כללי הרמה של הכלבים היתה מעורבת, כאשר כמו במרבית חלקי העולם גודל הכלבים עובר לעיתים את הרצוי. מעניין היה לשמוע את ההתייחסות שלו כשוודי שהוכשר לגזעיו על פי ה-FCI העושה שימוש בתקן כפי שמופיע באנגליה שם אין התייחסות פוסלת לגובה החורג ממה שהתקן מתיר, בעוד שהוא חי את חייו בארה"ב שם המגבלה על הגובה היא פסילה של ממש. לדבריו, המגמה היום בעולם

גזע הוויפט נחשב "גרייהאונד לעניים", דבר שאינו מונע ממנו להיות מגזעי הרוח היותר פופולריים, והוא נפוץ על פני העולם כולו. גם בארץ הגזע "תפס" ובתערוכות החוג הישראלי לכלבי רוח ניתן למצוא את הגזע מיוצג במספרים נאים. הוא נחשב לגזע עם אופי עדין ונעים ומהווה במקרים רבים חייט מחמד אידאלית. אך אל תטעו בו בשל אופיו הנוח או גודלו, הוויפט הוא הגזע השני במהירותו בעולם. מימדיו הצנועים הפכו אותו לכלב רצוי אם כי עדיין לא במימדים של גזעים פופולריים אחרים.

בשבוע הראשון של חודש ספטמבר, ביום ראשון סתווי וגשום, באחד מפרוורי מוסקבה במרחק של כשעה ממרכז העיר, נערכה תערוכה מיוחדת של כלבי וויפט שהביאו את כל מגדלי הוויפט מאזור מוסקבה וגם מאזורים מרוחקים יותר. מזג אוויר סגרירי אינו מתאים לוויפט. מרבית הכלבים הגיעו צנופים במעילוניהם שהוסרו לצורך השיפוט, מהלך שלא היה פופולרי בעיניהם כלל ועיקר. הפרווה המשיית והקצרה שלעורם סיפקה הגנה קלושה בלבד וניתן היה להבחין שאינם נהנים ממזג האוויר.

את התערוכה שפט מר בו בנגסטון (Bo Bengtson), שבדי במקור המתגורר בקליפורניה (Bohem Whippets) שטופת השמש, מו"ל במקצועו שהירחון "Sighthounds Review" הוא אחד ממיזמיו. כיום הוא פרש מעסקי המו"לות ועוסק ביעוץ בלבד. לתערוכה נרשמו יותר מ-40 כלבים וזהו כפי הנראה מספר שיא של משתתפים עד כה.

אופיו העדין של הגזע, מבנהו המהוקצע והאווירודינמי משותף למרבית גזעי הרוח אך הרוח הקרה דומה "כיווצה" את הוויפט עוד יותר והם נעו בצורה מעט "קפואה", המתאימה לטמפרטורה אך לא לטבעם. התנועה של כל כלבי הרוח מאוד מיוחדת אך בזירה היא אינה טיפוסית. כאשר הם

החוג הישראלי לכלבי רוח נוסד בשנת 1968 והוויפט הראשונים הגיעו לארץ בתחילת שנות ה-70. המלטה ראשונה נרשמה בשנת 1974. מאז הגזע ידע ידע שגשוג גם בתקופות פחות מוצלחות לכלבנות בפרט ולכלבי הרוח בפרט. כיום, לאחר יותר מ-40 שנות פעילות ניצב הוויפט בראש רשימת גזעי הרוח בארץ ומופיע בכל תערוכה לייצג בכבוד את גזעו. אופיו העדין ומלא החיבה הופך אותו לכלב משפחה אידאלי המתאים גם לסביבת מגורים צפופה.

מנצחת כתת צעירות: Alice's Adventures In Wonderland
מגדל: N.Kizireva & E. Platova, בעלים: N.Mishina & N.Kozireva

מנצח כתת קשישים, הזכר הטוב בגזע ומנצח הגזע: Tiopliy Veter Kazimir Malevich
מגדל: N.Kharatishvili, בעלים: M.Georgievskaya

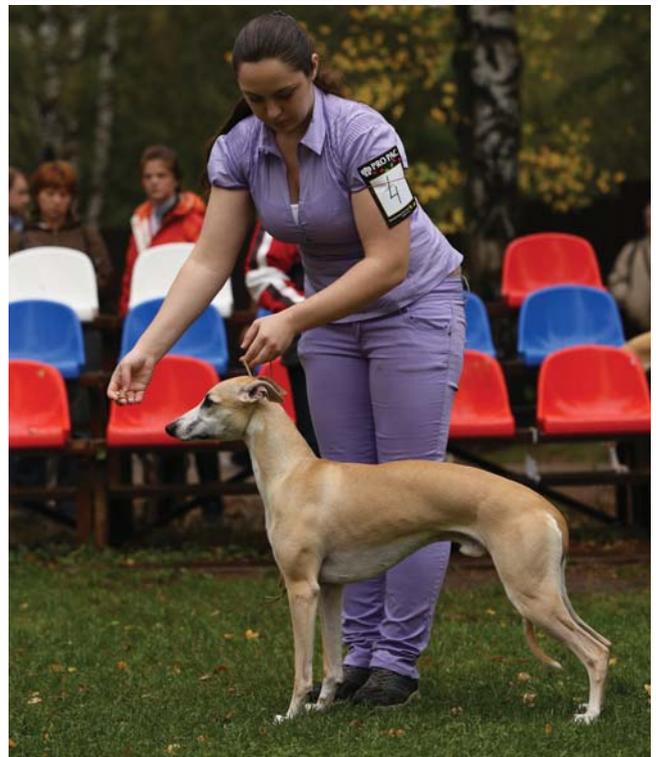
מנצחת כתת גורות 6-9 והגורה הטובה בגזע: Intriga's Graffiti
מגדל: N. Molyarenko, בעלים: E.Glumov

היא לנסות לשים דגש על חזרה לגודל המקורי. גודל הוויפטים היא נקודה המעסיקה רבים וכפי הנראה תחייב התייחסות בטווח הקרוב יותר. תקן ה-FCI קובע טווח בין 44 ס"מ ל-47 ס"מ לנקבות ואילו זכרים יכולים להיות בגודל של 47 ס"מ עד 51 ס"מ. השופט לא נהנה גם הוא מהגשם הטורדני שהמשיך לרדת אל תוך הערב אך החום והלבביות שאפפו אותנו במשך התערוכה ולאחריה, עוד יליו אותנו זמן רב.

ההיסטוריה של הגזע מתחילה היכן שהוא לפני מאות שנים עת התפתח טיפוס גרייהאונד קטן מימדים. את עיצובו הוא קיבל באזור המכרות של צפון אנגליה לקראת סוף המאה ה-19 שם התגוררה אוכלוסיה עניה של כורים ופועלים קשי-יום. הגרייהאונד היה בחזקתם של אצילים בלבד, כך שהעניים נאלצו להסתפק בכלב קטן שידע לרוץ היטב אחר ארנבות והעשיר את שולחן ארוחת הערב. לשדרוג הגזע בכושר גופני ועוצמה הוא הורבע עם גזעים נוספים כמו המנצ'סטר טרייר והבול טרייר. כך איבד במעט את צלליתו המעודנת, אך הפך לכלב המסוגל לבצע מספר גיחות רב במהירות גבוהה, למגינת ליבם של הארנבים. במצב זה לא היה כל סיכוי לארנבים במרדף מול הוויפטים ומרוץ שכזה הוגדר כהתעללות ועורר ביקורת. הביקורת הפכה לתקנות למניעת התעללות בארנבים שחייבה שינוי גישה; המגדלים החלו במרוצים. ההרבעות עם הבול טריירים חדלו והוויפט חזר לצללית דומה יותר לגרייהאונד - צנוע מימדים. בשנת 1888 הוכר הגזע בארה"ב ושלוש שנים מאוחר יותר הוכר באנגליה וב-1891 נוסד מועדון הגזע.

מנצחת כתת אלופות, והנקבה הטובה בגזע: Istoriya Lubvi Germiona
מגדל ובעלים: T.Shulgina

מנצח כתת צעירים, והצעיר הטוב בגזע: All In The Golden Afternoon
מגדל: N.Mishina & N.Kozireva, בעלים: K.Chernyh